

at ogsaa ved disse Vedtægtsbestemmelser har man en ret kraftig Fredning af Fiskeriet som saadant, idet alle disse Vedtægter gælde de mere luffede Bunde. Jeg anser det derfor for rigtig, at Fiskerilovforslaget ikke har berørt dette, men fremdeles overlader det til Fiskerne selv at kunne enes om disse særegne Vedtægter. — Der er med Hensyn til Bundgarnsbestemmelserne en ganske enkelt Ting, jeg vil nævne. Det er vistnok en Uagtsonhed, som der har ført til et urigtigt Resultat. Nu gælder efter Lovgivningen den Regel, at der skal være 300 Favne mellem to udsatte Bundgarn. Dette foreslaas ændret i Lovforslaget derhen, at paa Indvandene kan Afstanden nedsættes til 200 Favne, og det er vistnok ogsaa rigtig, det er udtalt fra anden Side, at denne Indstrømfning vistnok kan være fuldt berettiget. Men saa føjes der til, at der kan ikke sættes andet Fiskeredskab i større Afstand end 100 Favne til hver Side af et saadant Garn. Naar der nu er 200 Favne imellem, saa vil den praktiske Virkning blive den, at der mellem to saadanne Bundgarn ikke bliver Plads til et tredje Redskab. Jeg vil derfor henstille, at der sættes en lidt lavere Grænse — der er nævnt for mig 80 Favne — thi saa bliver der Plads til at sætte et Redskab mellem to saadanne Bundgarn. Man ønsker nemlig ikke at gøre Besiddelsen af Fiskepladser for Bundgarn til et udelukkende Privilegium.

Endelig til Slutning er der Spørgsmaal om Fiskemaalet. Jeg skal derom kun udtale, at der er jo høist delte Meninger Landet over om, hvilke Maal der er de rette. Paa min Egn ere Klagerne ikke saa meget rettede mod de øvrige Maal som mod Pighvarremaalet, og det er ogsaa det, der er Genstand for den stærkeste Forhøjelse, nemlig fra 8 Tommer til $13\frac{1}{2}$ Tomme — derfra maa dog tages $1\frac{1}{2}$ Tomme, idet Halen er tagen med. Det er altsaa en Forhøjelse paa 4 Tommer, og jeg vil henstille, at Bornholm ikke skal have Lov til at være den eneste begunstigede. Der gøres der nemlig en Undtagelse, idet man der har Lov til at fiske mindre Pighvarrer, medens det øvrige Land skal have strengere Maal. I Almindelighed tror jeg, det er en ret gængs Mening blandt Fiskerne, at med dette Maal for Pighvarrer, vil Pighvarrefiskeriet om nogle Aar omtrent standse. Det er ogsaa en Hovedforskel mellem den bestaaende Lovgivning og det ny Forslag, at Maalet nu skal tages paa en anden Maade. Medens den nugældende Lov af 1888 bestemmer, at Maalet skal tages indtil Haleroden, maales efter dette Forslag Halen med. Det er ikke kommet ind ved noget dansk Initiativ. Vi-

ologist Station og Fiskerikontrollen og alle, der have med dansk Fiskeri at gøre, anse Maalebestemmelsen i Loven af 1888 for den hensigtsmæssigste. Derimod har man fra svensk Side stærkt holdt paa Totalængdens Maal, og det har derfor været fornødent at gaa med til at indføre dette. Vansteligheden derved er — saaledes er det fremstillet for mig fra fiskerihyndiges Side — denne, at, naar man medtager til Bestemmelse af Grænsen for Undermaalsfisk Maalet ved Halen, kan den praktiske Følge blive, at den Fisk, der holdes i Dam eller Hyttefad, kan, medens den gaar indepærret, blive ulovlig, thi Fiskene gaa der saa tæt op ad hverandre og saa saaledes imod hverandre, at de kunne slide Halen af sig. Det skal være en ret almindelig Virkning af at opbevare Fisk i Hyttefade. Jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde forsøge at undgaa denne Vansteligheid, thi det er jo en ubehagelig Sag for en Fisker, som lovlige har fiske Fisk, at denne Fisk pludselig viser sig at være ulovlig. Kunde det ikke lempes derhen, at den Fisk, paa hvilken det kan ses, at der har fundet en saadan Afslidning Sted, beregnes noget anderledes med Hensyn til Maalet, idet man gav et Tillæg til det oprindelige Maal? Som Regel vilde det passe, at en Fjerdedel af Fiskens oprindelige Maal beregnes som Halemaal. Dette vilde navnlig saa sin Interesse over for Netspørgsmaal, naar det kom til en Afgørelse af, hvorvidt Fisken havde været Undermaalsfisk eller ej. Jeg tror, det vilde kunne lade sig lempe paa denne Maade. — Simsfjordsfiskeriet ligger mig saa fjernt, at jeg ikke har bekræftet mig dermed, og flere andre Talere have jo omtalt det tilstrækkeligt. Jeg har kun søgt at gøre Rede for de Hovedforandringer, som Fiskerilovforslaget vil medføre i Sammenligning med den gældende Lovgivning, og har som sagt søgt at henlede Opmærksomheden paa, hvorvidt det vil kunne lykkes at faa gennemført Konventionen ændret eller ændret som et Forsøg i Retning af de ny Fiskeribestemmelser, som Hovedforslaget i øvrigt indeholder.

N. Andersen: Den Tanke, som af flere af de foregaaende ærede Talere er bleven fremsat om at undergive det her foreliggende Forslag en Behandling først af en Kommission, inden det vedtages her, en Kommission, hvori praktiske Fiskere kunde faa Sæde og derved Lejlighed til at udvikle deres Ansuelser og maaste indvirke paa Lovforslagets Affattelse, har noget ogsaa for mig ret tiltalende i sig. Det er ganske vist, som den højtærede Minister i Gaar ved et andet